

nych, odlewniczych, przeróbki plastycznej lub innej i przeznaczone do dalszej przeróbki w celu otrzymania wyrobów użytkowych;

- 6) złomem z metali szlachetnych są:
- a) zużyte, zniszczone lub uszkodzone wyroby i części wyrobów z metali szlachetnych i ich stopów, które ze względu na swą przydatność nadają się tylko do przetopienia lub przeróbki chemicznej,
 - b) wszelkiego rodzaju odpady metalurgiczne, powstałe przy cieplnej i chemicznej przeróbce metali szlachetnych oraz powstałe przy obróbce mechanicznej metali szlachetnych.

§ 3. Wyroby z metali szlachetnych wykonane po 1860 r. nie posiadające ważnych cech probierczych i nie uznane przez właściwe organy Ministerstwa Kultury i Sztuki za wyroby o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej podlegają, w razie wprowadzenia ich do obrotu handlowego w kraju, obowiązkowi zgłoszenia do urzędu probierczego w celu zbadania i ocechowania.

§ 4. 1. Na żądanie organów państwowych urzędy pro-

biercze mogą przyjmować do badania przedmioty wymienione w art. 7 ust. 1 pkt 3, 4 i 5 ustawy i wystawiać dla tych organów świadectwa badania lub ekspertyzy.

2. Na przedmiotach wymienionych w ust. 1 wytwarzanych w Mennicy Państwowej lub innej instytucji państwowej nie umieszcza się cech probierczych.

3. Przedmioty wymienione w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 ustawy mogą być zgłaszane do urzędów probierczych w celu badania i ocechowania w trybie ustalonym dla wyrobów podlegających obowiązkowi zgłoszenia w celu badania i ocechowania.

§ 5. Wyroby z metali szlachetnych zgłoszone do urzędów probierczych w celu badania i ocechowania, jeżeli nie czynią zadość najniższej próbie dla danej kategorii wyrobów ustalonej w trybie art. 5 ustawy, są zwracane zgłaszającemu po umieszczeniu na zbadanych wyrobach oznaczenia „met” i skasowaniu cech probierczych, jeżeli wyrób posiadał cechę.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

136

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 maja 1963 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania organów administracji probierczej oraz organizacji, właściwości miejscowej i siedzib urzędów probierczych.

Na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1962 r. — Prawo probiercze (Dz. U. Nr 39, poz. 173) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organami administracji probierczej są urzędy probiercze i Główny Urząd Miar.

§ 2. 1. Urzędy probiercze podporządkowane są Głównemu Urzędowi Miar.

2. Na czele urzędu probierczego stoi dyrektor powoływany przez Prezesa Głównego Urzędu Miar.

3. Szczegółową organizację urzędów probierczych ustala Prezes Głównego Urzędu Miar.

§ 3. Do zakresu działania Głównego Urzędu Miar, jako organu administracji probierczej, należy:

- 1) ogólne kierownictwo i nadzór nad działalnością urzędów probierczych,
- 2) opracowywanie projektów przepisów z zakresu prawa probierczego,
- 3) wydawanie instrukcji technicznych, dotyczących metod badania zawartości metali szlachetnych oraz badania kamieni szlachetnych,
- 4) inicjowanie prac badawczych w dziedzinie metod badań zawartości metali szlachetnych oraz badań kamieni szlachetnych i współpraca w tym zakresie z placówkami naukowo-badawczymi i zakładami wytwarzającymi wyroby z metali i kamieni szlachetnych,
- 5) nadzór nad przestrzeganiem przepisów prawa probierczego.

§ 4. Do zakresu działania urzędów probierczych należy:

- 1) badanie zawartości metali szlachetnych w wyrobach, cechowanie i oznaczanie tych wyrobów zgodnie z przepisami prawa probierczego oraz wykonywanie związanych z tym czynności pomocniczych (badanie cieczy probierczych, topienie metali szlachetnych oraz ich stopów w celu uzyskania próbek potrzebnych do przeprowadzenia badań),
- 2) dokonywanie ekspertyz wyrobów z metali szlachetnych co do ich składu chemicznego i innych cech charakterystycznych oraz autentyczności cech probierczych i wydawanie w tym zakresie świadectw badania lub ekspertyzy,
- 3) badanie zawartości metali szlachetnych w surowcach,

półfabrykatak (półwyrobach), złomie i innych przedmiotach z metali szlachetnych oraz cechowanie i wydawanie świadectw badania lub ekspertyzy w trybie przewidzianym dla wyrobów, o których mowa w pkt 1 i 2,

- 4) badanie i ocena kamieni szlachetnych oraz wydawanie w tym zakresie świadectw badania lub ekspertyzy,
- 5) rejestracja zakładów wyrobu, naprawy i sprzedaży wyrobów z metali szlachetnych, przeznaczonych do obrotu handlowego w kraju, nadzór i kontrola nad tymi zakładami w zakresie przestrzegania przepisów prawa probierczego,
- 6) sporządzanie wniosków o ukaranie za naruszenie przepisów prawa probierczego,
- 7) opracowywanie projektów instrukcji technicznych, dotyczących metod badań zawartości metali szlachetnych w wyrobach i przedmiotach z metali szlachetnych i metod badań kamieni szlachetnych oraz prowadzenie prac w zakresie usprawnienia tych metod,
- 8) wykonywanie innych czynności zleconych przez Główny Urząd Miar w ramach prawa probierczego.

§ 5. 1. Siedzibą Urzędu Probierczego:

- 1) w Krakowie jest m. Kraków,
 - 2) w Warszawie jest m. st. Warszawa.
2. Właściwość miejscowa Urzędu Probierczego:
- 1) w Krakowie obejmuje m. Kraków, m. Poznań i m. Wrocław oraz województwa: katowickie, kieleckie, krakowskie, opolskie, poznańskie, rzeszowskie, szczecińskie, wrocławskie i zielonogórskie,
 - 2) w Warszawie obejmuje m. st. Warszawę i m. Łódź oraz województwa: białostockie, bydgoskie, gdańskie, lubelskie, łódzkie, koszalińskie, olsztyńskie i warszawskie.

3. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych Prezes Głównego Urzędu Miar może tworzyć w większych ośrodkach przemysłu i handlu jubilerskiego oddziały urzędów probierczych, określając równocześnie ich właściwość miejscową w ramach właściwości danego urzędu probierczego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz